

selv finder et arbejde i den første del af ledighedsperioden.

Til hr. Bjarne Laustsen: Ja, det er rigtigt, at Det Konservative Folkeparti bestemt har nogle visioner for, hvordan vi skal udvikle tingene på længere sigt, og hvordan vi kan skabe nogle forandringer af den måde, vi har indrettet os på her i samfundet, så vi får bedre råd til velfærd til de svageste. I den forbindelse har vi peget på flere problemstillinger, som man nødvendigvis må tage fat i. Det gælder den automatiske velferdsregulering af overførselsindkomsterne, hvor vi siger, at det kan godt være, der kun skulle ske en regulering i takt med inflationen, så man fastholder købekraften – altså ikke skærer ned, men fastholder købekraften. Vi har også sagt, at på et tidspunkt er man nødt til at se på, om der på længere sigt er råd til den efterlønsordning, vi har i dag.

Jeg skal svare på de øvrige spørgsmål, når jeg får mere taletid i næste runde.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ja, der kommer jo nok også nogle spørgsmål at svare på. Det er først hr. Anders Samuelsen og derefter hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg er også en anelse interesseret i at finde ud af, hvor omfangsrigt man opfatter et forlig som det, vi nu har indgået om arbejdsmarkedspolitikken.

Kl. 13.20

Jeg har også hørt, at De Konservative har været ude at rasle med sablen over for efterlønnen. Det er meget interessant, og det kan vi jo alle sammen gøre os nogle tanker om. Men samtidig har vi hørt Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, afgive et løfte i TV-Avisen, Søndagsmagasinet, om, at også de 42-årige skal kunne føle sig hundrede procent trygge, hvad angår, at de kan gå på efterløn.

Der er et eller andet, der ikke er helt koordineret de to regeringspartier imellem. Det ene vil gerne nærmest ophæve efterlønnen i morgen, og det andet udsteder en garanti for, at også de 42-årige skal kunne gå på efterløn. Kan vi få et lille indblik i, hvorvidt der foregår en eller anden form for koordination mellem de to forholdsvis yderliggende synspunkter?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hr. Lars Barfoed svarede på mit spørgsmål ved at henvise til Venstres politik, og for en liberal er det jo altid ledetråden, at det offentlige ikke skal gøre noget; ved hjælp af markedskræfterne klarer enhver sit. Men jeg mente at vide, at Det Konservative Folkeparti havde en lidt anden tilgang til det, så derfor forstår jeg ikke helt, at man som Konservativ kan sige, at i det første år skal samfundet ikke foretage sig noget næneværdigt, for økonomien rækker ikke til det.

Men virkeligheden er jo, at vi er på vej ind i en nedgangsperiode med stærkt stigende arbejdsløshed, og hvis samfundet så ikke skal sige: Nu må en række medborgere bruge den tvungne frihed, de har fået i kraft af arbejdsløshed, til at efter/videreuddanne sig, så de bliver bedre kvalificeret til at gå ind på de arbejdspladser, der kommer i fremtiden – hvad skal der så ske? Jeg forstår simpelt hen ikke, at man bare siger: Nå, ja, hvis markedskræfterne ikke har brug for dem, må de skubbes til side i 12 måneder, før vi foretager os noget. Det er Venstres politik, men jeg var ikke klar over, at det også var De Konservatives holdning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Lars Barfoeds svar foruroliger mig meget, fordi netop den fasthed, som jeg efterlyser, rent faktisk ikke er til stede i den besvarelse, som hr. Lars Barfoed giver – netop at vi bliver nødt til at se på: Jamen hvornår bliver man så nødt til det?

Bliver man trods alt ikke nødt til, hvis man har et forlig, at respektere de andre parter, der har siddet omkring bordet og været med til at lave den samme aftale, og sige, at nu skal der foregå nogle ændringer, i stedet for hver eneste dag at lægge en ordning for had? Vi ved jo alle sammen, at det er så vigtigt, at der er ro omkring en ordning, og der ville jo også ske det, at man hamstrer efterløn, hvis man tror, at hvis De Konservative fik magt, som de har agt – men det ville være usandsynligt – kunne de alene bestemme, at efterlønsordningen skulle høre op, fordi arbejdsgiverne presser De Konservative. Jeg synes, at man burde slå ring om efterlønsordningen og bakke op om den.

Vi kender jo reglerne for at opsigte et sådant forlig, og det bekymrer mig meget, at hr. Lars Barfoed ikke kan sige, at man vedstår de forlig, vi har, både om »Flere i arbejde« og satspuljen og alle de andre ting, i stedet for at fremture